

Žázračné duchovní Dary v dnešní době -

Fakt nebo Klam?

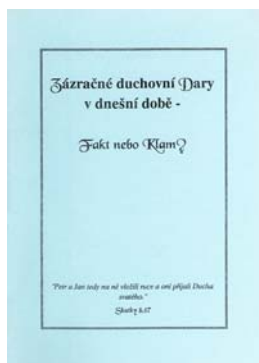
*"Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha
svatého."*

Skutky 8:17

Zázračné duchovní Dary

v dnešní době –

Fakt nebo Klam?

„Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijali Ducha
svatého“

Skutky 8:17

Zázračné duchovní dary v dnešní době fakt nebo klam?

Než se pustíme do pojednání o tom, zda dnes existují a používají se dary Ducha svatého, musíme nejprve definovat některé pojmy, které budeme používat, zejména „Duch Boží“. Přečti si **Skutky 2:1-24**.

Poprvé se s výrazem Duch Boží setkáváme v **Genesis 1:2**:

„Duch Boží se vznášel nad vodami“; poté následuje výklad o stvoření světa.

Biblická postava, **Jób** vysvětluje (**33:4**): **„Boží Duch mne učinil“**.

Žalmista říká (**104:30**):

„Sesíláš (Bože) **svůj dech** a jsou stvořeni znovu, a tak obnovuješ tvářnost země“.

Jób také říká (**26:13**):

„Jeho duch dal nebesům velkolepost...“

V Novém Zákoně je velmi důležité tvrzení, slib daný Marii (**Lukáš 1:35**):

„... Anděl ji odpověděl: **„Sestoupí na tebe Duch svatý** a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží“.

Vraťme se zpět k **Jóbovi**, který říká o Hospodinu (**34:14-15**):

„Kdyby měl na mysli jenom sebe a svého ducha i dech jen pro sebe stáhl, tu by všechno tvorstvo rázem vyhynulo, člověk by se obrátil v prach“.

Dary Ducha Svatého - 2

Čtěte tyto verše společně s Listem **Efezským 3:5-11** a pak budeme moci definovat Ducha Božího jako :

„viditelnou moc Všemohoucího, prostřednictvím které vykonává svou vůli nebo Boží cíl“.

Nebo – „svou mocí udržuje existenci stvořeného“.

Nebo také – „je to Jeho moc, která nemá osobnost, ale spíše prostředky pomocí nichž se uskutečňuje Jeho vůle“.

K těmto definicím přidejte verše **24 a 25 ze Skutků 17:**

„Bůh, který učinil svět a všechno, co je v něm, ten je pánem nebe i země, a nebydlí v chrámech, které lidé vystavěli, ani si nedává od lidí sloužit, jako by byl na nich závislý; vždyť je to on sám, který všemu dává život, dech i všechno ostatní“.

O Duchu Božím

Můžeme vyslovit ještě další definici: „Je to podstata veškerého stvoření, projev moci nebo energie Boží“.

Stejně jako plamen svíčky nelze oddělit od svíčky, má-li dávat světlo, tak nelze oddělit Boha a Jeho Ducha.

Člověk byl stvořen k „obrazu Božímu“, nebo, jak tomu rozumíme, podle obrazu andělů Božích, kteří konali, Boží dílo. Uvědomujeme si a prožíváme skutečnost, že máme nejen ruce, nohy a mozek, ale máme také přirozenou moc používat tyto a další části svého těla, abychom uskutečnili naše myšlenky a představy. Tato moc je součástí našeho bytí živých bytostí, protože bez ní bychom nemohli fungovat. V tom smyslu byl člověk stvořen „k podobě Boží“.

Přečti si **Žalm 139:7-10**.

Tento Žalm ukazuje, že Duch Boží je všude a ve všem co je živé.

List Židům 11:3 říká, že „ve víře chápeme, že Božím slovem (Jeho mocí a vědomím cíle) byly založeny světy“, to jest minulý věk i budoucí věk, který přijde. Pak můžeme vnímat, že Duch Boží proniká vše i neviditelné. Lidstvo zažilo děsivé křeče přírody v bouřích, vybuchujících sopkách, zemětřeseních, hromech a blescích. Vědci odhalili mnohá tajemství přírody -

vysvětlili, jak a proč tyto věci se dějí, ale o té pronikavé síle, která je „příčinou“, je známo velmi málo. Máme rozhlas, televizi, radar, atomovou energii a další nukleární síly, a samozřejmě elektřinu. Člověk nepochybně objeví i další zázraky přírody. To nás vede k jednomu jedinému závěru, že tyto věci mají počátek v nepochopitelné moci Všemohoucího Tvůrce, o které se v Písmu hovoří jako o „**Duchu Božím**“. Obecně řečeno je to síla, která drží zemi pohromadě a činí z ní obyvatelný svět, který obsahuje všechno, co je nutné pro život a spokojenost člověka. Jak už bylo řečeno, „Kdyby měl na mysli jenom sebe a svého ducha i dech jen pro sebe stáhl, tu by všechno tvorstvo rázem vyhnulo“.

Při příležitosti andělského zvěstování Marii o narození Ježíše ji bylo řečeno:

„**Sestoupí na tebe Duch Svatý a moc Nejvyššího tě zastíní**“. Tento verš přepisuje Svatému Duchu vyjimečnou schopnost tvoření.

Také ve **Skutcích 10:38** apoštol Petr říká, že „Bůh obdařil Ježíše z Nazareta **Duchem Svatým** a mocí“, takže Ježíš pak mohl konat slavné skutky na důkaz, že je představitelem Boha, svého Otce.

Bible používá výrazu „Duch“ v mnoha různých významech, jež však všechny vycházejí z primárního významu tohoto slova. Když **Jan** popisuje samého Boha (4:24), říká nám také, že „**Bůh je Duch**“. Moc, která vychází z Boha, se proto nazývá Duch.

Skutky 1:8: „Dostanete sílu Ducha Svatého, který na vás sestoupí“.

Micheáš 3:8: „Já však jsem naplněn mocí, duchem Hospodinovým...“

Už jsme uvedli, že duch Boží naplňuje nebe i zemi, jak říká žalmista (**139:7-12**):

„Kam odejdu před **tvým duchem**, kam uprchnu před tvou tváří? Zamířím-li k nebi, jsi tam, a když si ustelu v podsvětí, také tam budeš. I kdybych vzlétl na křídlech jitřní záře, chtěl přebývat při nejzazším moři, tvoje ruka mne tam doprovodí, tvá pravice se mne chopí. Kdybych řekl: Snad mne přikryje tma, i noc kolem mne se stane světlem. Žádná tma pro tebe není temná: noc jako den svítí, temnota je jako světlo“.

Byl to také Duch Svatý, kterým Bůh inspiroval pisatele Bible.

2. list Petrův 1:20-21: „Toho si buďte především vědomi, že žádné proroctví v Písmu není od člověka. Nikdy totiž nebylo vyřčeno

prorocství z lidské vůle, nýbrž z popudu Ducha Svatého mluvili lidé posláni od Boha“.

Židům 3:7: „Proto jak říká Duch Svatý...“ - a pisatel potom popisuje pokušení na poušti.

Židům 10:15: „Dosvědčuje nám to i Duch Svatý, když říká...“, po čemž následuje popis smlouvy mezi Bohem a Jeho lidem.

Teď bychom měli něco říci o zájmenech „On, Ten“, použitým zde na mnoha místech v Novém Zákoně, jako např. v **Janovi 14:26:**

„Ale Přímluvce, Duch Svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl...“

To ale neznamená, že je Duch Svatý osoba - řekněme, jako část Trojice. Nový Zákon byl napsán v řečtině, která má tři rody, tak jako český jazyk. Překladaelé, kteří věřili v Trojici, rádi označovali Ducha Svatého zájmenem „ten, on“, i když skutečný překlad by měl znít „to, ono“, nebo by se překlad měl označení rodu vůbec vyhnout.

Boží **slovo** v Bibli je též označováno jako **Duch**.

Jan 6:63: „Co dává život, je duch. Tělo samo nic neznamená. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou duch a jsou život“.

Efezským 6:17: „... Přijměte také prilbu spasení a meč Ducha, jímž je slovo Boží“.

1. List Janův 5:6: „... a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda“.

Bible také definuje Ducha jako „svatou mysl“.

Přečti si list **Římanům 8:2,4-6**.

„Neboť zákon Ducha, který vede k životu v Kristu Ježíši, osvobodil tě od zákona hříchu a smrti“ - a **verš 4:**

„a aby tak spravedlivost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. Ti, kdo dělají jen to,

co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné, ale ti, kdo se dají vést **Duchem**, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj“.

Filipským 3:3: „Neboť pravá obřízka jsme my, kteří duchem sloužíme Bohu, chlubíme se Kristem Ježíšem a nedáme na tělo“ (Obřízka srdce). Toto jsou příklady svaté mysli, vyvinuté slovem Božím a nazvané „duchem“.

Jakoukoliv lidskou mysl lze nazvat duchem, například **1. list Korinským 2:11:** „Neboť kdo z lidí zná, co je v člověku, než jeho vlastní duch?“ - Každému člověku nejlépe rozumí jeho vlastní duch (mysl).

Šalomoun v knize **Kazatel 7:9** říká: „Nepropukej v náhlý hněv ducha, neboť hněv si hoví v klíně hlupáků“ (Bible Kralická).

1.Samuelova 16:23: „Kdykoliv na Saula doléhal duch od Boha, bral David citaru a hrál na ni. Saulovi to přinášelo úlevu, a bylo mu dobře, zlý duch od něho odstupoval“.

Podívejme se na **Genesis 26:34-35**, Ezauovy činy byly pro Izáka a Rebeku jen hořkým trápením (ducha).

Také zlá mysl je nazývána duchem. **Příslaví 16:18:** „Pýcha předchází pád, domýšlivost (ducha - ruach) klopýtnutí“. Může to také být pokorná mysl, jak říká verš 19:

„Je lépe být poníženého ducha s pokornými, než se dělit o kořist s pyšnými“.

Tato zlá mysl je vysvětlena v **Ozeášovi 4:12:**

„Můj lid se doptává svého dřeva (dřevěných bůžků), jeho hůlka mu předpovídá (věštění pomocí hůlky); tak jej zavádí duch smilstva. Smilstvem se odvrací od svého Boha“.

Slovo „Duch“ se tedy v Bibli užívá pro Hospodina, moc Nejvyššího, která z něj vychází, která inspirovala biblické pisatele.

Slovo Boží je nazýváno „Duchem“. Stejně tak je slova „duch“ použito i pro lidskou mysl, dobrou i zlou, je to mnohovýznamové slovo.

Slovo „duch“ je použito na označení tvůrčí síly, přítomné skrze celé dílo Stvořitelovo.

Dary Ducha Svatého - 6

Slovo „duch“ bylo použito pro označení osobnosti:

Ježíše	1.Korinským 15:45, 2.Kor. 3:17
andělů	Židům 1:14
lidí před potopou	1. Petrův 3:19
hříšný člověk	Lukáš 11:24-26
falešných proroků	1. Janův 4:1-13, 1.Timoty 4:1
duchovní člověk	Jan 3:6

a lidí, kterým tělo přirozené bude proměněno na tělo „duchovní“, neboli na nepomíjitelné (**1.Korinským 15:44**).

Tolik k výrazu „duch“.

A co Duch Svatý?

Tato slova doslova znamenají oddělenou - zvláštní moc. Tento výraz se používá v Bibli pro sílu Boží jen tehdy, když je použita pro speciální práci. Bible hovoří o Duchu Svatém ve spojení s prací na záchraně, spásě lidstva.

Zatím co Duch Boží udržuje veškeré tělo, Duch Svatý nesestoupil na každého člověka. **4.Mojžíšova 11:16-17, 24-30:**

„Hospodin Mojžíšovi odvětil: ‚Shromažď mi sedmdesát mužů z izraelských starších, o nichž víš, že jsou staršími a správci v lidu. Vezmi je ke stanu setkávání, ať se tam postaví s tebou. Sestoupím a budu tam s tebou mluvit. A odeberu z **ducha**, který je na tobě, a **vložím jej na ně**. Ponesou pak břímě lidu s tebou, neponeseš je už sám‘ ...Sotva **na nich duch spočinul, prorokovali, ale potom už nikdy**.“

Jak vyplývá i s mnoha dalších veršů, komu se dostalo Ducha Svatého, této oddělené síly, ten mohl prorokovat nebo mluvit cizími jazyky nebo léčit a jiné. Byla to síla, která vedla lidi sepisovat vnuknuté a neomylné biblické záznamy (**2.Petrův 1:19-21**).

Když se hovoří o Duchu Svatém, někteří lidé si myslí, že je to jedna ze tří božských osob, kterými mají být Otec, Syn a Duch Svatý. Toto není předmět naší brožurky, ale zmíníme se ve spojení s touto falešnou představou, dvěma body.

1) Jan 10:30, 17:21

„Já a Otec jsme jedno.“

„... aby všichni byli jedno jako ty Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“

Verše hovoří o jednotě existující mezi Bohem, Ježíšem a všemi pravými věřícími. Toto nemohlo platit ve fyzickém smyslu, protože Bůh je nesmrtelný a nezničitelný, zatímco Ježíš a věřící v té době byli smrtelní a podřízeni smrti. Byli jednotni v duchu, cíli či záměru, nic víc.

2) Ze Skutků 19:2-3 je zcela zřejmé, že první křesťané nikdy nepovažovali Ducha Svatého za součást Trojice Boží, jaká dnes existuje v ortodoxním náboženství. Tato 19 kapitola Skutků Učí událost, při které se Pavel setkal se 12 učedníky v Efezu a ptal se jich, zda „přijali Ducha Svatého“.

Učedníci mu odpověděli „**Vůbec jsme neslyšeli, že je seslán duch Svatý**“.

Samozřejmě, nikdy neslyšeli o „moderní“ doktríně božské Trojice.

Toto jsou znalosti o Duchu a Duchu Svatém, která nám pomohou při rozboru tématu „Dary Ducha Svatého“.

V Novém Zákoně udělení Ducha Svatého znamenalo dar úžasných schopností. Je to záležitost, která je nepochopena, špatně vykládána a špatně používána, obvykle ze zjištěných důvodů.

Pokusíme se prokousat se touto záležitostí z několika směrů:

1. Co byly dary Ducha Svatého?
2. Jak byly uděleny?
3. Proč byly uděleny?
4. Jak, proč a kdy byly odňaty?
5. Existují i dnes?
6. Kdy budou znovu darovány?

Tedy zaprvé - co byly dary Ducha Svatého?

Ježíš slíbil, že jeho učedníci budou vyzbrojeni mocí z výsosti, až na ně sestoupí Duch Svatý (**Lukáš 24:49**).

Přečti si **Skutky 1:8**:

„Budete mi svědky v Jeruzalémě, Judsku, Samařsku a až na sám konec země“..

Galilejci museli být úplně ohromeni a plní bázně. Jak měli kázat, když neznali žádný jiný jazyk než jejich rodný dialekt? A snad uměli trochu hebrejsky a jenom několik latinských slov?

Slib byl vysloven a byl také splněn.

Přečti si **Skutky 2:1-4; verš 8-11**:

„Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kapadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrázení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutečích Božích!“

V **9 až 11** verši máme zaznamenáno 15 jazyků, kterými byli apoštolově okamžitě schopni mluvit.

Skutečnost, že záznam nepraví, kolik učedníků hovořilo kolika jazyky, nic neznamená. Odjinud víme, že schopnosti byly mezi apoštoly rozděleny, proč by to tedy v tomto případě mělo být jinak. Hlavní bylo, že, jak se praví ve **verši 11**:

„všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutečích Božích“..

O Ježíši se říkalo (**verš 22**), že zázraky, které konal, byly důkazem, že byl potvrzen a ustanoven Bohem. Teď to platilo i o jeho učednících (**Židům 2:4**).

Skutky 2 se zmiňují pouze o daru jazyka, ale **1. list Korintským 12** uvádí úplný seznam darů, které lze shrnout takto:

1. jazyky
2. uzdravování
3. moudrost
4. vědomosti
5. provádění zázraků
6. proroctví
7. rozlišování duchů

Než přejdeme k dalšímu úseku, měli bychom hovořit o „daru jazyků“.

Letnicoví a další církve ospravedlňují své neinteligentní projevy odkazem na **1 list Korintským 14:2**:

„Vždyť kdo ve vytržení mluví jazyky, nemluví k lidem, nýbrž k Bohu, a nikdo mu nerozumí. Je puzen Duchem, ale to, co říká, zůstává tajemstvím“.

Tedy především jazyky, o kterých se mluví v této pasáži, **nejsou neznámé**. Pro začátek máme jejich seznam. Pokud někdo hovoří ve vytržení, nebo se modlí v jiném jazyce, řeči, nebo nářečí, v Bibli se o něm říká, že: „kdyby neměli vykladače, ať mlčí - necht' ve vytržení mluví jen pro sebe a před Bohem“ (**1. Korintským 14:28**).

Zamysleme se též nad textem ve **Skutcích Apoštolů kapitola 2 a verš 4 až 8**.

Zde čteme, že ti, kdo byli naplněni duchem Svatým, mluvili ve vytržení (pomocí síly, která byla od Boha a nebyla jejich), jinými jazyky. Apoštolové mluvili k lidem v jejich vlastním jazyku nebo nářečí, aby lidé porozuměli evangelium Boží. Aby se dozvěděli o velikých skutcích Božích (**verš 11**). Apoštolové sami pak nerozuměli co mluví, neboť to bylo v cizím jazyku. Tedy pro Apoštoly, kteří nerozuměli, co mluví, to bylo „tajemství“ ale lidé, kteří jazyk znali, rozuměli zcela dobře co říkají.

Seznam jazyků, které mluvili najdeme ve **Skutcích kapitola 2 a verš 9-11**. Ti, kdo dnes praktikují nesrozumitelné projevy, které je obvykle drmolání, by si měli pečlivě přečíst **1. List Korintským 14:27-30; 40**. Stručně shrnuto tyto pasáže říkají, že pokud lidé hovoří v (jiných) jazycích měli by mluvit jeden po druhém, neboť ovládají svůj prorocký dar, mají kontrolu, a jestliže jeden mluví ve vytržení, jiný by to měl překládat. Pokud není žádný překladatel, měli by ve shromáždění mlčet. „...Aby všichni byli poučeni... Ať se všechno děje slušně a pořádaně...“ Ne osobní vytahování, ale dar byl dán pro povzbuzení všech.

Jak byly uděleny dary Ducha?

Náš svět zná evangelisty. Muži, ženy a dokonce i děti prohlašují, že jim byly uděleny zázračné dary - někteří dokonce prohlašují, že mohou tyto dary předat.

Bible dost přesně říká, jakým způsobem a komu byly dary Ducha uděleny.

Prvním základním předpokladem bylo pochopení Pravdy, evangelia Božího.

Myšlenka člověka učícího o nesmrtnosti duše a vlastníciho dary Ducha se naprosto neshoduje s Božím slovem. Lidé museli především přijmout Pravdu, a teprve potom obdrželi dar Ducha.

Avšak ne všichni obrácení dostali dar. To je jasně vyjádřeno ve **Skutcích 8:12-23**. Nejprve si přečti verš **12**.

Verš **13** praví:

„Tu uvěřil i sám Šimon, dal se pokřtít, byl stále s Filipem a nevycházel z úžasu, když viděl, jak se tu dějí veliká znamení a mocné činy“.

Ted' přečteme verše **18-19**.

Šimon viděl velkou výhodu ve „vkládání rukou“ a chtěl si tuto schopnost zakoupit.

Dále verše **20-23**: „Petr mu odpověděl: ‚Tvé peníze ať jsou zatraceny i s tebou ..‘“ Šimonovo srdce nebylo na dar Ducha vhodné - nebylo upřímné, a byl v zajetí nepravosti. Kromě Šimonovy povahy tyto verše popisují ještě něco jiného -dar nenásledoval automaticky po křtu.

Prosím přečti si verš **14**.

„Když apoštolově v Jeruzalémě uslyšeli, že v Samařsku přijali Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana.“

A co praví verše **15-16**: **„Modlili se, aby také jim byl dán Duch svatý“** (síla Boží) **neboť ještě na nikoho z nich nesestoupil...“**

Do tohoto okamžiku byli jenom pokřtěni. Skutečné udělení daru se odehrálo tak, jak praví verš **17**. **„Petr a Jan tedy na ně vložili ruce a oni přijaly Ducha svatého.“** Z těchto veršů vidíme, že jenom apoštolově měli

Dary Ducha Svatého -11

moc udělit dar vkládáním rukou. Dar byl dán podle prorockého pokynu, také ve **Skutcích 6:6, 19:6, v 1. Timoteovi 4:14 a v 2. Timoteovi 1:6.**

Pán Ježíš sám přímo uděloval dar Ducha Svatého apoštolům (**Jan 15:26,16:7, Skutky 2:1-4**) a také prvním obráceným pohanům. U těchto Udí bylo udělení trochu jiné. Oni též prvně uvěřili, přijali dar a pak byli pokřtěni (**Skutky 10:44-47**).

Dar Ducha Svatého byl poskytnut pouze na určitou dobu (**Skutky 2:38-39**).

Když Pavel hovořil k věřícím, řekl, že slib byl učiněn JIM a JEJICH DĚTEM A TĚM, KDO BYLI ROZPTYLENI daleko široko.

Dar byl omezen na ty, které Bůh povolal. Tento přechod darů na další lidi, byl také dobou omezen:

„Vám a vašim dětem“, nikoliv dětem vašich dětí - **jen na dvě generace.**

„**Daleko – široko**“, neznamená čas, ale ty, kdo byli vzdáleni, nebyli přítomni a též to platilo na jejich děti.

Tyto dary tedy nemohly přetrvat víc než jednu generaci po smrti posledního z apoštolů.

Nyní se dostáváme k tomu, proč byly tyto dary uděleny.

První století byla doba v mnoha ohledech těžká pro ty, kdo hlásali Krista. Pána Ježíše znaly pouze národy žijící v okolí Kaananu, jistě ne celý tehdy známý svět. Byl to pohanský svět a Židé byli velmi nepřátelsky naladěni. Apoštolově měli velkou odpovědnost - měli seznámit svět s Ježíšovým jménem.

Dnes jejich nadpřirozené síly, které k tomuto úkolu dostali, nepotřebujeme.

Ježíšův život a založení církve jsou pro nás dnes pravdivým pohledem vzpomínající na minulost, pravdu máme založenou a z ní můžeme vycházet. Máme Písmo - jak Starý tak i Nový Zákon, a většina z nás umí číst.

V době, kdy žili apoštolově, existoval pouze Starý Zákon, který předpovídal příchod Mesiáše. A vzpomínky apoštolů na muže - Ježíše, který kázal nádherné věci, uzdravil mnoho Udí, ohromoval židovské náboženské myslitele a vyprávěl neuvěřitelné příběhy, které se vztahovali na každodenní dění a též k událostem budoucím, slábly, potřebovalo se nadpřirozené síly, aby se toto vše, co se opravdu stalo, pravdivě zachytilo v Novém Zákoně. A Bible se stala kompletní.

Na podporu toho, co viděli a co se naučili, dostali apoštolově dary Ducha.

Dostali je také za účelem „zdokonalení“, nebo lépe „přivedení věřících ke zralosti“ (**1. Korintským 13:10**; srovnej s Listem **Efezským 4:11-13**).

Dary byly také uděleny proto, aby se dokončilo Písmo, Nový Zákon byl napsán a tato kompletnost přivedla věřící ke zralosti (**1. Korintským 2:6**; **Filipským 3:15**; **Koloským 1:28**).

Dary Ducha svatého byly od Boha, byla to nadpřirozená síla daná vybraným členům prvotní církve, pro určité a omezené účely.

- Zázraky byly svědectvím, že učení, které zanechal Kristus pochází od Boha. **Marek 16:20** učí, že apoštolově šli a kázali, uzdravovali nemocné a potvrzovali slovo Boží znameními. O apoštolech je zaznamenáno, že „přes všechny překážky mluvili o Pánu; a Pán dosvědčoval svou milost tím, že jim dával moc konat znamení a zázraky“ (**Skutky 143**).
- Dostali tyto dary, aby nade vši pochybnost dokázali, že Bůh poskytuje spásu, nikoliv na základě zákona, ale na základě poslušnosti, která pramení z víry v Krista. V listě Galatským je vyslovena tato otázka: Dostali tyto dary Ducha svatého, že plnili co zákon Boží nařizoval, a nebo, že měli víru v Krista? Přečti si **Galatským 3:2-5**:

„... dal vám Bůh svého Ducha proto, že jste činili skutky zákona nebo proto, že jste uvěřili zvěsti, kterou jste slyšeli?“

Verš 5 říká: „**Ten, který vám udílí Ducha a působí mezi vámi mocné činy, činí tak proto, že jste slyšeli a uvěřili**“. Apoštolově, kromě Pavla, nebyli lidé vzdělaní v židovském právu. Byli to prostí lidé, kteří díky víře v Ježíše Krista byli poslušni, takže dar Ducha dostali na základě poslušnosti pramenící z víry.

- Dar byl udělen proto, aby věřící byli uvedeni k dokonalost, aby církev Kristova byla budovaná na pravém učení Božím a jednotné víře. Přečti, **Efezským 4:8; 11-15**; **1. Korintským 13:9-12**.

- Dar byl dán jako síla Boží Autority, aby ukázala cestu ke spasení, poněvadž Židé zavrhli Krista, odmítli spasení skrze víru v Něj (**Jan 16:7-11**). Takže vidíte, že existovalo mnoho dobrých důvodů, proč byly vybraným lidem prvotní církve uděleny dary Ducha. Nyní si můžeme položit otázku.

Jak, proč a kdy byly tyto dary lidem odňaty?

Z 13 kapitoly 1.listu Korinským vidíme, že dary budou zase odňaty. Byla to pomoc křesťanské církvi v době, kdy byla v plenkách, která ji měla pomoci vyrůst a dospět. „**Jazyky ty ustanou a dar proroctví přestane existovat.**“

Proč? Protože byl dokončen úkol, pro který byly uděleny (**Efezským 4:11-13**).

Kdy se to stalo? Dějiny ukazují, že darů už nebylo možno používat, respektivně, že neexistovaly asi od poloviny 2.století po Kristu. V té době už byl zničen židovský stát (70let po Kristu) a evangelium bylo pevně zakořeněno v pohanském světě. Slovo Boží - Bible, se pak měla stát jediným zdrojem autority. Dary splnily svou funkci.

Jak se to stalo?

Jak čteme v **1.Korinským 13:8** Pavel jasně praví, že přijde doba, že dary budou odňaty. **Skutky 8:18** ukazují, že jenom apoštolově mohli předat Ducha svatého vkládáním rukou - ani kazatel Filip to nemohl učinit, a Šimon, který si chtěl tento dar koupit, neuspěl a bylo mu řečeno, že jeho peníze jsou zatraceny i s ním - nebyl hoden tohoto daru, nedostal ho - **Skutky 8:18-21**.

Když na konci prvního století zemřel poslední apoštol, zmizela také schopnost předávat dar Ducha. Tato schopnost nepřešla na „nástupce“ apoštolů, protože nebylo nutno, aby tento dar dále existoval. Výsledkem bylo, že těch, kdo měli dar, stále ubývalo, a v průběhu druhého století dar Ducha úplně vymizel.

Protože dary Ducha svatého byly uděleny za daným a omezeným účelem, zařídil Bůh jejich odnětí, když tento účel byl splněn. Úmysl odnětí těchto darů je zcela jednoznačně sdělen v **1. listu Korinským kapitola 13. Verš 2** mluví, o daru proroctví, tedy dar Ducha; **verš 8**:

„... prorocství to pomine; jazyky ty ustanou; poznání - to bude překonáno“.

Toto jsou jasná a jednoznačná slova, „**pomine**“, „**ustanou**“, „**bude překonáno**“.

Verš 10 – „až přijde plnost, tehdy to, co je částečné, bude překonáno“.

Verš 11 – „...když jsem se stal mužem, překonal jsem to, co je dětinské“.

Čas odnětí darů přišel tehdy, když přišlo to, co je dokonalé. Bůh řekl, že „až přijde plnost (dokonalost, kompletnost), tehdy to, co je částečné, bude překonáno“ - **verš 10**. Z předcházejícího víme, že dokonalost znamená „zralost“ -dospělost. „částečné“ je projev nezralosti, dětinskosti. Bůh řekl, že „až přijde plnost (dokonalost, zralost, dospělost), pak to, co je částečné bude překonáno“ - **verš 10**.

Z tohoto plyne určení času, kdy budou dary odňaty. „Částečné“ znamená částečné odhalení, částečné zjevení. „Plnost“, úplné a ukončené zjevení. „Úplný“ znamená dokončený (srovnej **Jan 4:34; 5:36; 17:4; Skutky 20:24**).

Jak slovo „částečný“ popisuje dětstost, nezralost prvotní církve, tak „úplný“ popisuje dospělost, zralost církve, takže - úplný znamená dospělý, plně zralý (**Židům 5:14; 1. Korintským 14:20**), což znamená, že „úplnost, dokonalost přišla, když prvotní církev dospěla k určité zralosti (srovnej **1. Korintským 2:6; Filipským 3:15; Koloským 1:28**), a když se dokončila Bible, byl napsán Nový Zákon. Tehdy, v prvním století, se dary začaly vytrácet.

Mohou dary Ducha Svatého lidé používat nyní?

Jak už jsme řekli, moc duchovních darů nemohla vytrvat déle než jednu generaci po smrti posledního z apoštolů, takže je jasné, že tyto dary dnes neexistují.

Nesměšujte dary Ducha svatého s působením Božího Ducha skrze dnešní lidi. Duch Boží je moc Boží, pomocí které Bůh stále působí, a někdy vidíme důkazy tohoto působení v životech lidí - to však není dar Ducha svatého. Je to působení Boha v lidských životech; například: zastavilo se naše auto, je to k zlosti, ale kdyby se nezastavilo, byli bychom rozdraceni, když z nákladního auta spadl náklad - to je jen malý příklad toho, jak Duch může působit v životech těch, kdo milují Boha.

„Léčení vírou“ - existují dva aspekty:

1. Toto léčení provádí někdo, kdo tvrdí, že má tuto moc. Většina těchto lidí se ukáže být šarlatáni. Písmo dává příklad - **Skutky 19:13, 1.Janův 4:1** - a prohlašuje, že „**mnoho falešných proroků se objeví na světě**“.
2. Léčení provádí (nemocný) sama oběť, která má takovou víru, že se uzdraví ze své nemoci. Takové případy jsou zaznamenány. Někdo vstoupí do řeky, minerální lázně a podobně a věří, že se uzdraví - toto však nelze vztahovat k daru Ducha. Tito lidé mohli dostat dar prodlouženého života - to však není dar Ducha.

Nepopíráme moc modlitby. Známe řadu případů, kdy modlitba byla vyslyšena a byl prodloužen život člověka, kterému lékaři předpovídali smrt. Je také známo mnoho případů lidí, kteří umírali a byla vyslyšena modlitba, aby se jim ulevilo a jejich smrt byla pokojná. Modlitba není dar Ducha - je to upřímná prosba k našemu Stvořiteli, která vychází z našich srdcí. Dnes nemáme dar, abychom viděli „do srdce člověka“, ale můžeme srovnat chovám a jeho činy s tím, co nás učí Bible. (Vidíme jistý vztah, **Skutky 5:3-11**).

V náboženském světě existuje řada odlišných církví, které se navzájem nesnášejí, které se navzájem obviňují, že jsou naprosto pomýlené (například katolíci a letnicové), a přesto obojí podávají zprávy o zázračných uzdraveních. Bůh nemůže být s nimi! Protože žádná z těchto církví nemá pravdu Písma. Jak by některá mohla mít dary Ducha, i kdyby dnes existovaly?

Působí Duch Svatý v našich životech?

Už jsme se krátce zmínili, - na příkladu auta, které se zastavilo - že prakticky působí. V našem duchovním životě působí též, čteme-li Boží Slovo otevírá nám naši mysl. Duch Boží k nám hovoří z Písma:

„Evangelium je moc Boží ke spasení pro každého.“ (**Římanům 1:16-17; 1. Korintským 15:1-2; 2.Timoteovi 3:16-17; Skutky 20:24,32**).

Ano, Bůh je autor Bible a byla napsána lidmi, kteří byli inspirováni Jeho Duchem Svatým (**2.Petrův 1:21; Jan 6:63; 2Samuel.23:2**).

Biblická pravda posvěcuje učedníky Kristovy (**Jan 15:3; 17:17; Žalm 119:9,11; Efezským 5:27**).

Pravda posvěcuje našeho ducha, naši mysl nebo srdce (**Efezským 4:23; 6:18-20; Římanům 2:29; 7:6; 8:5-6; 1. Korintským 6:20; 7:34**).

Následkem toho Bible často používá výrazu v „**Duchu** svatém“ k popisu, když naše srdce jsou naplněna - očištěna slovem Božím (**Judův 20; Římanům 9:1; 14:17; 1. Tesalonickým 1:6; 2.Korintským 6:6; Skutky 7:55,59; Titovi 3:5**).

Takže Duch může působit v našich životech, ale my ani nikdo jiný nemůže použít tuto moc k vykonávám různých činností, o kterých někteří falešně prohlašují, že ji vykonávají.

Bude tato síla znovu dána lidem?

To je zajímavá myšlenka, že? Budou tyto dary Ducha znovu dány lidem?

V **Listě Efezským 1:13-14** máme zaznamenáno o apoštolech, kteří okusili nebeské síly, když konali Boží práci a na pomoc dostali dary Ducha a bylo jim naznačeno, že je to závdavek síly, kterou budou mít v království Božím, až bude obnoveno na zemi.

V **Listě Židům 6:4-7** je tato moc popisována jako „**moc budoucího věku**“!

Kéž by tato doba přišla brzy, aby překonala utrpení a zkoušky, které musíme v dnešní době vystát!

V názvu této brožurky byla otázka : Zázračné dary Ducha dnes u lidí - fakt a nebo klam?

Jediná možná odpověď zní, že je to klam!

The Christadelphians - Bratři v Kristu.

„Christadelphians“ jméno je složeno ze dvou řeckých slov. Je převzato ze začátku dopisu apoštola Pavla Koloským – „věrným bratřím v Kristu“. Máme řecké jméno i proto, že přestože jsou bratři a sestry v Kristu po celém světě a hovoří mnoha jazyky, všichni jsou sjednoceni jedním evangeliem - a evangelium bylo napsáno řecky.

Jak jste asi uhodli z našeho jména, my jsme kompletně laický sbor, kde všichni bratři zaujímají stejné postavení. Nemáme placené kněze ani kazatele nebo misionáře za mzdu. Nemáme ústředí, koncil vydávající nařízení. Každá jednotlivá skupina bratří a sester se řídí pouze učením Bible. Nemáme charismatického vůdce, neprohlašujeme, že někteří naši členové dostali nějaké nové zjevení, nebo zvláštní specifický úkol od Boha.

My věříme, že Bůh stále mluví k lidem skrze Písmo Svaté. V prvním století Pavel psal svému učedníkovi Timoteovi, že **Písmo Svaté je schopné dát člověku moudrost ke spasení**. My věříme, že to byla pravda a je tomu tak i dnes. Třebaže je to téměř dva tisíce let od doby, kdy Pavel psal tato slova, lidé se vracejí k Bibli a kdo otevřel Bibli a začal číst, nelitoval.

Stejně tak dnes, na prahu 21. století, Bible uchovává unikátní Naději v této době plné problémů. Evangelium - Dobrá zpráva, ve světě plném špatných zpráv a problémů.

Dobrá zpráva, kterou „Bratři v Kristu“ v současné době přinášejí je stejná, jako kázali jejich bratři v době reformace. Je to stejné evangelium, které bylo známé mužům jako Petr Chelčický, ještě před dobou reformace. Stejná Dobrá zpráva je zachována v apoštolském vyznání víry. Dobrá zpráva se nezměnila od doby, kdy ji apoštolově prvně zvěštovali, poněvadž středem evangelia je **Kristus** a Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes i na věky (**Židům 13:8**).

Jestliže Vám tato brožurka byla užitečná, prosím, předejte ji svému příteli, a napište nám o další.